

Kriteriji vrednovanja u nastavi vjeronomučenja

Ocenjivanje vjeronomučenih postignuća učenika/učenica na vjeronomučenju jedan je od redovitih i najvažnijih načina vrednovanja. Moguće ga je ostvariti na kraju nastavne jedinice, tematske cjeline i /ili nastavne cjeline.

Ocenjivanje i vrednovanje usklađeno je s aktualnim *Pravilnikom o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi*.

U nastavi vjeronomučenja ocjenama od 1-5 vrednuju se sljedeći elementi (brojčanom i opisnom ocjenom).

- **Znanje:** usvojenost i primjena (provedba sadržaja u praktičnim zadatcima) programskih sadržaja
- **Stvaralačko izražavanje:** usmeno, pismeni, likovno, scensko, audiovizualno i dr. (ovisno o interesima učenika/učenica, nastavnom sadržaju, ciljevima koji se žele ostvariti, tehničkim mogućnostima). Teme stvaralačkog izražavanja povezane su s nastavnim sadržajem
- **Zalaganje:** uključenost učenika/učenice u razne oblike rada, motiviranost na satu, marljivost u izvršavanju postavljenih zadataka, inicijativnost
- **Kultura međusobnog komuniciranja:** odnos prema učiteljici, suučenicima. Uključuje praćenje poštovanja, pažnje, finoće, iskrenosti u međuljudskim odnosima.

Kriteriji za postizanje pojedine ocjene iz određenog elementa ocjenjivanja.

A) ODLIČAN

Znanje : samostalno i točno s razumijevanjem iznosi nastavne sadržaje u rasponu od 90-100%

Stvaralačko izražavanje: u radu predstavlja zadani temu na kreativan i uredan način. Očituje sposobnost zamišljanja, asociranja i logičkog povezivanja. Trudi se sukladno svojim individualnim mogućnostima.

Zalaganje: samostalno i savjesno izvršava postavljene zadatke, pokazuje interes za dodatne sadržaje, redovito izvršava domaće zadaće, nosi potrebne materijale i prati nastavne sadržaje, aktivno sudjeluje u grupnom i/ili tandemskom radu.

Kultura međusobnog komuniciranja: surađuje s učiteljicom i učenicima, pomaže drugima, pokazuje toleranciju i poštovanje, ljubazan/ljubazna je u komunikaciji

B) VRLO DOBAR

Znanje: Nastavne sadržaje iznosi točno u rasponu od 75-89% i/ili u iznošenju sadržaja treba manju pomoć.

Stvaralačko izražavanje: u ostvarenju zadatka prisutna su glavna obilježja teme, nedostaju detalji, urednost. Tijekom rada često je upućivan/upućivana u temu i način realizacije.

Zalaganje: treba poticaj na sudjelovanje u aktivnosti, ponekad nema domaću zadaću i/ili pribor. U grupnom radu treba dodatno poticanje. Ne pokazuje interes za dodatne zadatke.

Kultura međusobnog komuniciranja: Povremeno ga/ju treba poticati na poštovanje, ljubaznost, suradnju prema drugim sudionicima nastavnog procesa.

C) DOBAR

Znanje: Razina usvojenosti nastavnih sadržaja je između 61-74%. U iznošenju sadržaja treba znatnu pomoć.

Stvaralačko izražavanje: u realizaciji zadatka tema je prisutna u osnovnoj mjeri, obrađena je površno. Nedostaje urednost, točnost, marljiv pristup.

Zalaganje: potreban je čest poticaj i usmjeravanje na rad, izvršavanje zadataka je površno, oscilira u marljivosti i redovitom praćenju nastave. U grupnom radu treba poticaj za uključivanje. Povremeno nema domaću zadaći i /ili pribor. Ne sudjeluje u dodatnim aktivnostima.

Kultura međusobnog komuniciranja: Često ga/ju treba poticati na poštovanje, ljubaznost, suradnju prema drugim sudionicima nastavnog procesa.

D) DOVOLJAN

Znanje: usvojenost nastavnih sadržaja kreće se u rasponu od 50-60%. Nastavne sadržaje iznosi uz pomoć.

Stvaralačko izražavanje: tema je realizirana u minimalnoj mjeri, površno, bez truda, kreativnosti.

Zalaganje: potreban je intenzivan i čest poticaj na rad, učenje, često nema domaću zadaću, pribor, pasivan/pasivna je tijekom nastavnog procesa, unatoč dodatnim uputama izvršeni zadaci su manjkavi glede točnosti i količine sadržaja.

Kultura međusobnog komuniciranja: Redovito ga/ju treba poticati na poštovanje, ljubaznost, suradnju prema drugim sudionicima nastavnog procesa.

E) NEDOVOLJAN

Znanje: Razina usvojenosti nastavnih sadržaja je ispod 50%.

Stvaralačko izražavanje: tema uopće nije realizirana.

Zalaganje: redovito nema domaću zadaću i/ili pribor; kroz dulji period neodgovorno se odnosi prema učeničkim obavezama, ne sudjeluje u realizaciji zadataka. Ne reagira na poticaje.

Kultura međusobnog komuniciranja: nimalo ne poštuje pravila komunikacije, redovito pokazuje neprimjereno ponašanje prema sudionicima nastavnog procesa.